Ч. 102. Второк 16 (29) мая 1906.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

р…
на ц…
на пів…
на чверт…
місячно…
Поодино…

З почто…
сил…
на цілий р…
на пів року…
на чверть року…
місячно . . . „
Поодиноке число 6…

Відповідь на адресу Думи.

Як чоловік не змінить відразу своєї натури, не позбуде ся нараз свого налогу і своїх навичок, так не можна жадати ані від цілої суспільности, ані від якоїсь держави, щоби она за одним почерком пера переродила ся в нову зі старої. Великі зміни в устрою державнім не відбували ся ніколи без великого потрясеня а навіть без проливу крови, бо преці річ природна, що мусить насамперед старе згинути, щоби на тім місци могло нове вирости. А житє і смерть побіч себе то борба.

Така борба житя з смертию, старого з новим, самодержавного деспотизму і поліцейского правліня з конституцийним устроєм і свободою опертою на законах, які постановляє собі сама суспільність і добровільно їм піддає ся, розпочала ся тепер в Росиї. Тота революция, якої жертвою стали ся найперші достойники давної системи, була лиш так сказати би наглим вибухом огню в льокалю, де знайшло ся множество пального материялу. Справдешна борба, ведена вже після якогось пляну і в ясно визначеній цїли, розпочала ся аж тепер. Ухваленє адреси до царя в Думі державній то було ультіматум, поставлене перед формальним виповідженєм війни, на котре відповів не цар, але его міністер Ґоремикін. Може й не зле зробив цар, відсилаючи Думу з адресою до міністерства, бо тим мов би відсунув від себе одвічальність за відповідь, котра зовсім не вдоволила Думу. Вже пізно вечером в пятницю вернув був президент міністрів Ґоремикін від царя, котрому предложив був свою відповідь для Думи, а в суботу по полудни зложив в Думі свою заяву.

Засїданє розпочало ся о 2 год. 30 мін. в присутности всїх міністрів крім міністра війни і маринарки, а президент міністрів промовив як слїдує:

„Правительство, котре за основу своєї діяльности поставило собі держати ся строго законів, переглянувши поручену єму царем адресу Думи, заявляє повну готовість підпирати Думу вповні при порушених нею в адресі справах, о скілько они не переступають границь признаних єї законодатному починови. Правительство буде вповні піддержувати Думу при зміні права виборчого, хоч думає, що не треба сейчас жадати тої зміни, бо Дума, котра лише що розпочала свою діяльність, не могла ще ясно представити собі потребу тої зміни.

„Особливу увагу звертає рада міністрів на заспокоєнє потреб сільского населеня, що годі довше відволікати, та на рівноуправнєнє селян з иньшими клясами, на заспокоєнє кляси робітничої і виготовленє законів о народнім шкільництві, на втягненє богатих кляс до обовязку оплачуваня податків, на реорґанізацию провінціональних управ та на самоуправу при увзглядненю питоменностий поодиноких територий. Не меншу вагу привязує правительство до порушеного Думою закона о особистій ненарушимости, о свободі віроісповідань, праси, зборів і слова, але рівночасно уважає за потрібне заосмотрити адміністрацию успішними средствами, щоби можна було недопустити до надуживаня наданих свобід і ділати против того.

„Що до справи аґрарної а іменно розділу апанажових посїлостий, кабінетових монастирских і церковних, примусового вивласненя земскої власности, до чого мусить належати також селяньска приватна власність земска, то рада міністрів уважає за свій обовязок зазначити, що не можна відбирати одному права власности, щоби его признати другому. Непошановане права приватної власности земскої означало би взагалі перечити право приватної власности. Ненарушимість власности приватної творить на цїлім сьвіті у всїх стадиях горожаньского розвитку основу народного добробиту. Справа аґрарна може без сумніву бути успішно залагоджена при ужитю средств стоячих правительству до розпорядимости без підкошуваня сили вітчини.

„Дальше жадане, яке піднесла Дума, відносить ся до одвічальности міністрів перед Думою і знесеня Ради державної. Рада міністрів не може займати ся тими

Мій годинник.

(З анґлійского — Марка Твайна).

Мій хороший новий годинник ішов вже вісімнайцять місяців, не спізняючи ся ні не спішачи та не перестаючи, а всї складові части его машинериї були неушкоджені. Я уважав его непогрішимим в его осуді що до часу, а що до его складу і будови вічним. Але остаточно, раз в ночи, станув він, бо не був накручений. Я не міг успокоїти ся задля того, немов би пізнавав в тім віщуна нещастя. Але поволи я знов розвеселив ся, накрутив годинник і наставив вказівки наугад та відкинув всї забобонні причутя. На слїдуючий день зайшов я до найблизшого годинникаря, аби его нареґульовати точно після правдивого часу. Годинникар взяв его з моїх рук і пересунув вказівки.

Відтак сказав:

— Він опізняє ся о чотири мінути — треба трохи посунути наперед реґулятор.

Я хотів его здержати, хотів єму пояснити, що годинник дуже добре іде. Але ні; та капустяна голова уперла ся, що годинник іде о чотири мінути пізнїйше і що треба конче посунути трохи реґулятор. І коли я з тревогою танцював довкола него і благав его, аби лишив годинник в спокою, він холодно і люто допустив ся того поганого злочину. Мій годинник почав спішити. Ішов скорше і скорше з дня на день. За один тиждень занедужав на шалену горячку і его живчик доходив в тіни до сто пятьдесять

По місяцях випередив він всї годинники в місті і ішов щось о тринайцять днів скорше як в календари. Був вже в падолисті, серед сніжних метелець, коли на сьвіті був ще жовтень і лише почало з дерев опадати пожовкле листє. Я спішив з чиншем за мешканє, з рахунками і иншими подібними річами в такий спосіб, що майже не міг видержати. Заніс его до годинникаря, аби дати направити. Він спитав мене, чи давав я коли направляти его. Я сказав, що ні, що мій годинник не потребував ніколи направи. Він поглянув зі злобною утїхою на годинник і попросив мене отворити его, відтак всадив в око мале скло і почав приглядати ся машинериї.

— Годинник потребує очищеня і намащеня оливою, крім того уреґульованя. Прийдіть за тиждень.

Коли его відчищено, намащено і уреґульовано, почав мій годинник іти так дуже поволи, що тикан як великий дзвін на церковній вежи — бім — бам! Я почав спізняти ся до поїздів, занедбував всї умови, приходив за пізно до їдженя. Мій годинник продовжував три вільні дни до чотирох і я мусів оправдувати ся; поволи перейшов я до вчерашного дня, відтак до передвчерашного, пізнїйше до минувшого тиждня, аж вкінци прийшов я до пересьвідченя, що я сам один і опущений жию в тиждни перед минувшим новим роком і що сьвіт щез мені з очий. Мені здавало ся, що мумія в музею є моєю товаришкою і я почував в собі охоту порозмавляти з нею о новинах.

Знов пійшов я до годинникаря. Він розібрав годинник, его складові части і велів мені заждати. Відтак сказав, що „верк“ трохи нарушений, але що він направить его до трех днів. По направі почав годинник правильно тикати, але тілько всього. Пів дня ішов він скоро, немов би радував ся, а при тім вправляв ся в скреготі, скрипоті, свисті, чиханю і зойкоті, так що я ледве міг позбирати мої власні гадки, і як довго то тревало, не було певне ні одного годинника в цілій Америці, котрий би міг зрівнати ся з моїм. Але в другій половині дня починав іти назад і доходив до того, що всї годинники, які він був полишив, доганяли его. Так по двайцятьох чотирох годинах стояв він на тім місци, що ніхто не міг би був пізнати, що він за той час зробив подвійну дорогу і кождий був би закладав ся, що той годинник робить свою роботу як найточнїйше і як найсовістнїйше.

Але мені таки не сподобала ся така робота і тому заніс я его до иншого годинникаря. Той заявив, що вісь зломана. Я відповів, що тїшу ся, що нема чого гіршого. Аби правду сказати, я не мав понятя, де та вісь, але не хотів показати ся невіжиою перед чужим чоловіком. Він направив вісь, але що годинник в однім напрямі зискав, стратив в другім. Він біг хвилю і хвилю стояв, відтак знов ішов хви-

…тремлять до радикаль- …нів, котрі не належать …Наконець що до заходів …едливости і правних від- …, заявляє правительство, …я суть непохитні і що те- …сть достойного вожда стре- …шеня матеріяльної долі армії та …ств для здійстненя тої цїли.

…ячи до справи **усуненя са-** …**ядників**, рада міністрів му- …тити, що ті справи належать вповні …міністрациї державної, що до ко- … має лиш право інтерпельованя. Крім …едене строго законних відносин єсть …метом специяльних нарад кабінету. Рада міністрів признає, що виімкові закони не в силї в надзвичайних случаях забезпечити мир і порядок і длятого мусить заняти ся виготовлением дуже основних заряджень. Коли в многих сторонах держави треба було завести виїмкові закони, то причиною того були безнастанні убийства і насильства. В почуваню своєї одвічальности перед краєм заявляє правительство, що доки не будуть видані нові закони, даючі достаточні средства, щоби можна дїлати незаконности, доти правительство буде старати ся удержати спокій і порядок при помочи дотеперішних средств законних.

„Переходячи до **справи амнестиї**, мусить правительство запримітити, що помилуване осіб, засуджених судами, без взгляду на рід провини єсть прероґативою монарха. Рада міністрів думає, що не причинило би ся то нічім до добра суспільности і держави, коли би непокої тревали й дальше а помилувано особи, котрі брали участь в насильствах і убийствах. Що до людий позбавлених свободи в дорозї адміністративній, вийшло вже заряджене, щоби тоті особи, котрі не загрожують публичній безпечности, випущено на волю.

„Независимо від справ порушених в адресї уважає рада міністрів за потрібне предложити начерк своїх проєктів на поли законодавства.

„Добробит в Росиї єсть неможливий, доки не буде забезпечений успіх рільництва. Справа селяньска показує ся тепер найважнїйшою а рада міністрів признає конечність полагодженя єї з собливою печаливостию. Станове відокремлене селяньства по втягненю єго до законодатної дїяльности в справах правного порядку зробить місце зрівнаню з иншими станами. Також всї обмеженя права власности мусять відпасти. Поправу долї хлїборобів треба перевести при помочи селяньского банку рільничого.

„Правительство признає, що потреба піднесеня духовного і морального уровеня мас єсть дуже пекуча і длятого лагодить для Думи проєкт в справі загальної просьвіти народної. Крім того предложить правительство Думі проєкт в справі шкільництва середного і висшого. О згаданих царем реформах не можна думати, доки не настане в краю законний і правний стан. Рада міністрів ставить по переду установлене місцевих судів на основах, котрі робили процеси простїйшими. Рада міністрів предложить Думі також проєкт закона в справі одвічальности осіб урядових. Всї ті проєкти відповідають поглядови, що сьвідомість ненарушимости законів серед населеня може лиш тоді укріпити ся, коли нарід побачить, що також зі сторони властий урядових не можливе єсть нарушене законів. Президент міністрів заповів проєкти законів о податках доходовім і від спадщин та в справі приписів на спортових і закінчив словами:

„Правительство переконане глубоко, що сила держави на вні і внутр основує ся на законній, але сильній дїяльности власти виконуючої. Токою дїяльностию думає правительство непохитно руководити ся, сьвідоме своєї одвічальности перед троном і краєм. Рада міністрів переконана, що Дума, сьвідома, що мирний розвиток держави єсть зависимий від розважної гармонії свободи і порядку, буде спільними трудами у всїх верствах населеня ширити то, що так потрібне для успокоєня краю“.

Палата в глубокім мовчаню вислухала бесїди Горемикіна, котрої читане тревало 17 мінут, а відтак заворушило ся в палаті і розпочала ся дуже оживлена, хвилями навіть дуже пристрастна дискусия над заявою правительства. Вельми характеристичну сю дискусию відкладаємо до слїдуючого числа, а тут скажемо лиш то, що она закінчила ся о 8 год. вечером ухваленєм резолюциї **висказуючої недовіре теперішному правительству і жадаючої єго усуненя.** За сею резолюциєю встали всї члени Думи державної крім сїмох.

лю і так заєдно; а не можна було зміркувати, в якім відступі часу ті перерви будуть повтаряти ся. А все, коли почав дальше іти, стріляло в нїм як з рушниці. Я кілька днів вистелював мої груди, але вкінци заніс я годинник знов до иншого годинникаря. Той розібрав всьо до найменшої дрібнички і почав кождий кусник оглядати крізь своє скло. Відтак заявив, що щось не в ладї при пружині. Наставив і прикріпив лїпше пружину і відновив цїлий годинник. Тепер почав він іти, але все по десятьох мінутах вказівки замикали ся як ножиці і вандрували дальше разом.

І найрозумнїйший чоловік не міг би бути мудрий з такого годинника і так пішов я знов, аби довести то якось до ладу.

Той знов годинникар сказав, що камінь трохи нахилив ся та що вісь не проста. Замітив також, що часть верку потребує направи. Поправив він ті всї річи і тепер мій годинник почав іти знаменито, з виїмком, що від часу до часу, коли працював спокійно яких вісїм годин, всьо в середині немов би розлїтало ся і починало бренїти як пчола, а вказівки так скоро бігали довкола, що неможливо було відріжнити їх одну від другої і они виглядали як пазутина розстелена на склї годинника. Они перебігали слїдуючі двайцять чотири години за шість або сїм мінут і відтак відразу ставали.

З тяжким серцем поніс я годинник ще до одного годинникаря і приглядав ся, як він єго розбирав. Відтак засипав я єго цїлою повеню питань, бо та справа стала поважною. Годинник коштував спершу двіста долярів, а менї видавало ся, що я видав вже два або три тисячі на направки. Але коли я говорив і приглядав ся роботї, пізнав я нараз в годиннику старого знакомого — інжиніра з пароходу в давних лїтах, та й не дуже доброго інжиніра до того... Він оглянув уважно всї складові части, саме так як то робили перед ним всї прочі годинникарі і видав відтак своє рішене з такою самою певностию. Він сказав:

— Годинник має за богато пари — повісьте єго, нехай перевітрить ся!

Я убив єго і велів на мій кошт похоронити.

Мій вуйко Вілїям (на жаль вже небіжчик) говорив все, що добрий кінь буде лиш доти добрим конем, доки раз не сполошить ся, а добрий годинник так довго буде добрим годинником, доки не дістане ся в руки годинникарів до направи. І він все дивував ся, чому многим кітлярям, рушникарям, шевцям, інжинїрам і ковалям зле поводить ся; але нїхто не умів єму того пояснити.

Вісти полїтичні.

До ситуациї в Австро-Угорщинї. — Подї в Росиї.

Загальну звернув на себе увагу факт, що Цїсар будучи в Будапештї, не виїхав звідтам до табору в Бруку над Литавою і не там приймав пруского шефа ґенерального штабу Мольткого, хоч первістно було постановлено, що прийме в Бруку, але зараз зовсїм несподівано вернув до Відня. Факт сей наробив не мало сензациї і викликав всїлякі толки, бо звістно загально, що Цїсар виданих раз диспозиций не любить зміняти. Отже говорено, що причиною, задля котрої Цїсар не поїхав до Бруку, стала ся заковязь карку (менінґітіс), яка проявила ся у войску в Бруку. Тому однак зараз заперечено. То правда, що один офіцир, котрий приїхав до Бруку, занедужав там на заковязь карку і помер від сеї хороби, але о тім знали двірскі круги і диспозиция була видана та й не відкликана мимо случаю смерти. Після иньшої версиї причиною наглої зміни мали були стати ся якісь непорозуміня межи угорским а австрийским правительством. Говорено дальше, що Цїсар вже підчас паради в Будапештї заслаб був легко, а лїкар прибочний др. Кренцель побоюючись якихсь дальших злих наслїдків, дорадив Монарсї вертати до Відня і там відпочати. Але, як звістно, Цїсар вернувши до Відня, приймав ґен. Мольткого та й зовсїм здоров аж до нинї. Але тепер знайшла ся иньша, як кажуть, вже зовсїм певна причина тої зміни: ото Чехи зірвали компроміс з правительством що до реформи виборчої і рішучо їй противні. Чи се було причиною зміни диспозициї в подорожи Цїсаря, трудно повірити; але то здаєсь бути правдою, що Чехи противні реформі виборчій після проєкту кн. Гогенльогого.

Важна вість наспіла також з Будапешту. Віденьске бюро кореспонденцийне доносить іменно, що цїсар призволив, щоби тарифа митова, яка розтягала ся лиш на краї угорскої корони, а котра відповідає XXX. артикулови закона з 1899 р., що визначує правний стан самостійного обшару митового, була предложена угорскому парляментови.

Петербургска аґентия телеґрафічна одержала з компетентної сторони уповажнене заявити, що чутка о розвязаню Думи єсть безосновна. Дума буде радити до половини червня а відтак роз'їде ся на ферії. Неправдивою єсть також чутка, ширена в Петербурзї і за границею в ґазетах, мов би викрито якийсь заговір против Думи, стремлячий до того, щоби войско впало до Думи, арештовало там послів і оголосило Трепова диктатором.

Тероризмови в Росиї все ще нема кінця. Оногди виконано замах за помочию бомби на тифліского ґен.-ґубернатора, коли він разом з поліцмайстром їхав дорожкою. Обом не стало ся нїчого; згинув лиш один козак. — „Нов. Время“ одержало з прибалтийских провінций непокоячі вісти о злочинах, яких допускають ся балтийскі повстанцї на нїмецких пасторах і властителях більшої посїлости.

Новинки.

Львів, дня 28-го мая 1906.

— **Віщоване погоди.** По мисли розпоряджения ц. к. міністерства торговлї ч. 8920 з дня 18 цьвітня с. р. можуть бути пересилані телеграфічні віщовання погоди з центральних стаций або телефонічним мовниць телефонічним абонентам, коли они зажадають пересиланя їх наименше на оден місяць. Телефонічне пересиланє має обмежати ся тілько до віддаваня шифрованих знаків і може мати місце лише за зложенем належитости, відповідаючої належитости за телефонічне пересиланє фонограмів (10 сотиків основна такса і 1 сотик від слова або групи чисел). Належитости ті кредитує ся абонентам до кінця місяця, а відтак стягає ся їх пересилаючи абонентам удїловий рахунок. На обезпеченє тих належитостий має абонент зложити так само, як за телефонічне пересиланє телеграмів, відповідний депозит. Від абонентів, що зложили депозит для телефонічного вадавання і відбирання телеграмів, не належить жадати окремого депозиту. До відцифровання віщовань надають ся дуже добре апарати зладжені почтмайстром Франком Вімером в Гунскірхені. Набути їх можна у згаданого почтмайстра по 3 К від штуки.

— **Дрібні вісти.** З Вадовиць доносять, що дня 21 с. м. около години 12-ої в полудне спалив ся в Клечу долїшнім деревляний костел разом з цілим устроєнєм. Причина пожару поки-що незвістна. — З Перемишля доносять: Перед кількома днями утїк в товаристві своєї служниці предсїдатель корпорациї самостійних фризиєрів, Маврикий Кляйн. Кляйн був властителем першорядного фризиєрского сальону. На відїздїм позичив у своїх знакомих 3400 корон. — Похорон Ібзена, котрий відбуде ся на кошт держави в Християнії, відложено до 1 червня.

— **Незвичайний запис.** Померша недавно в Павії властителька більшої посілости, маркграфиня Ізабеля Лючіні, записала в завіщаню 1500 лірів редакциї одної гумористичної часописи, котру передплачувала довгі літа. Крім того призначила покійна других 1500 лірів на устроєнє бенкету для співробітників тої часописи. Як сказано в завіщаню, хотїла она в той спосіб виявити редакциї подяку за богато милих годин, які завдячувала часописи.

— **Величезний пожар.** З Загреба, в Хорватиї, доносять, що в пятницю в ночи вибух з незвістної причини в тамошнїм паровім млинї пожар, котрий знищив цїлий будинок разом з величезними запасами муки і збіжа. Шкоду обчисляють на три міліони корон.

— **Значнїйша крадїж.** В Кшешовицях коло Кракова в ночи з 21 на 22 с. м. незвістні доси злодії вломили ся до суконного склепу Леона Фіша і виважнивши двері, украли ріжних товарів вартости звиж 3000 корон та готівкою 700 корон.

— **Зелїзниця з 177 тунелями.** Оною з найбогатших на сьвітї зелїзниць в тунелї буде зелїзниця Християнія-Берґен, яку саме тепер будують. Та зелїзниця, що получить два головні міста Норвеґії, котрі доси мали лише комунікацию морску, іде в переважній своїй части високими горами. Зелїзниця, що іде з Берґен і переходить полудневу Норвеґію, має 117 тунелів. Шлях дальший Берґен-Фас має їх 51, шлях з Фос до Тавґеванд, найвисша часть цїлої зелїзницї 74, а шлях Тавґеванд-Роа 52 тунелїв. Найвисше доходить зелїзниця в околици Тавґеванд, бо до висоти 1296 метрів. Вправдї есть в Европі чотири гірскі зелїзницї, котрі перебігають висші гори, пр. зелїзниця Альбуля в Ретицких Альпах, в Швайцариї, що досягає 1823 метрів висоти, але ніяка з них не веде так близько оледнецїв і вічних снїгів, як нова зелїзниця норвеска, попри озеро Товґеванд, которого лїд нераз навіть в лїтї не тає і де серед лїтних спек снїг все лежить.

— **Непоправний злодїй.** Самуіл Ґрайф або Шаффель, звістний злодїй, караний вже кілька разів і видалений зі Львова, украв в склепі Мойсея Нашкеса при ул. Стрілецкій у Львові около 40 повстяних капелюхів і хотїв їх розпродати по 1 коронї на площи сьв. Теодора. Однако всеїв продати лише кілька, бо підчас продавання поліция пізнала в нїм давного знакомого і відставила его до арешту.

— **Оподаткованє переселенцїв.** З Вашинґтону доносять, що тамошний сенат приняв внесенє, щоби кождий пришелець до Сполучених Держав заплатив 5 долярів (25 корон) податку і щоби анальфабети були виключені від іміґрациї до Сполучених Держав. Против того внесення репрезентанти західних і полудневих держав, головно промисловцї і репрезентанти округів з плянтациями бавовни, мають запротестувати на конґресї, бо наслїдком такого обмеження они дуже потерпіли би.

— **Демонстрация.** У Відни — як ми вже коротко згадували — устроїли в пятницю бурливу демонстрацию нїмецкі крамарі з цїлої Австриї. По вічу, на якім головною точкою дневного порядку була справа заборони твореня споживчих товариств, уставили ся крамарі в чвірки і пішли демонстрацийним походом під будинок парляменту, несучи на переді чорно-жовтий прапор з написом: „Проч зі споживчими товариствами, охорона для середного стану!“ Похід числив 6 до 8 тисяч участників і станув під парляментом. Демонстранти почали грімко викрикувати то против споживних товариств то в честь Люеґера. Поліция замкнула кордоном рампу парляменту і відтак стала відбирати прапор, котрий перелїтав з рук до рук, то до поліциї то до крамарів. Вкінци таки поліция видерла прапор. Демонстранти стали продирати ся до парляменту, де саме відбувало ся засїданє палати послів. Тоді поліция ужила шабель і поранила кілька осіб. З салї нарад вибіг социялїстичний посол Шумаєр, а відтак кількох антисемітских послів і старали ся успокоїти товпу. Пос. Шумаєр відобрав від поліциї прапор, причім его також покалїчено шаблею, і передав демонстрантам, а пос. Люеґер, взявши прапор в руки, станув на чолї походу і відпровадив его на Рінґштрасе, де товпа розійшла ся. Демонстрация під парляментом тревала поверх години, а підчас неї вибито шиби в дверях до присїнку. Саме тоді відбували ся вибори делеґаций.

Телеґрами.

Відень 28 мая. Бюро кор. довідує ся, що неправдива вість, мов би в справі тарифи митової прийшло до якогось порозуміня вдоволяючого оба правительства, бо австрийске правительство як доси так і дальше стоїть непохитно на своїм звістнім становищи.

Відень 28 мая. Fremdenblatt і иньші ґазети нотують чутку, що цїлий кабінет кн. Гогенлього предложив Монарсї свою дімісию, мотивуючи єї тим, що не міг осягнути успіху в переговорах з угорским правительством в справі тарифи митової.

Льондон 28 мая. До бюра Райтера доносять з Токіо, що рада міністрів постановила обняти тревало зелїзницї в Манджуриї. В тій цїли виїдуть сими днями до Манджуриї маркіз Іто, адмірал Тоґо, ґен. Курокі і иньші високі достойники.

Льондон 28 мая. З Токіо доносять, що правительственні круги займають ся дуже широкою реорґанізацією армії. Особливо каналерия має бути помножена і заведене оружие більшого калїбру. Час служби має бути знижевий на два роки.

Рим 28 мая. Король повірив Джолїттї'му місию утворення нового кабінету.

Севастополь 28 мая. (П. А.) Підчас войскової паради, яка відбула ся вчера з нагоди роковин коронациї царя, кинено кілька бомб, причім убито три особи а богато ранено. Арештовано дві особи.

Рух п[...]

важний від дн[...]

посп.	особ.	Приходят[...]
		в ден[...]
	6 10	З Іцкан, Чорткова, Делятина [...]
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Під[...]
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. д[...]
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11 45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1 40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2 20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол дв.)
	3 55	„ Тухлї ($^{25}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8 55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2 45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).